

Arrest

nr. 132 076 van 24 oktober 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 17 juli 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 juni 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 september 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 oktober 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat W. BOLLEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn, geboren op 12 april 1971 te Lagos. Uw ouders zijn gestorven toen u nog klein was en u groeide op bij uw grootmoeder. Wanneer zij overleed, toen u ongeveer dertien jaar was, ging u van de ene plek naar de andere en overleefde u door te poetsen of kleren te wassen.

In september 2012 leerde u 'uncle (M.)' kennen toen u verbleef in de garage/busstation in Shagamu. Hij had medelijden met u en beloofde u dat hij uw situatie zou verbeteren. Op 25 oktober nam hij u mee naar Lagos. U was niet op de hoogte dat u naar het buitenland zou reizen maar dacht dat 'uncle (M.)' werk voor u had gevonden in Lagos. Hij vertelde u dat u alles moest doen wat hij u vroeg. U gehoorzaamde blindelings. Toen u arriveerde in België op 26 oktober 2012 nam 'uncle (M.)' u mee naar

een woning. U weet niet waar deze woning is gelokaliseerd. Een dag na uw aankomst vertelde 'uncle (M.)' u dat u zich zou moeten prostitueren. U weigerde dit. Hierop bedreigde 'uncle (M.)' u met de dood. Hij gaf u vervolgens ook geen eten meer. Na ongeveer twee weken kon u wegvlugten. U werd geholpen door een vrouw die u naar de Dienst Vreemdelingen Zaken (DVZ) bracht. U vroeg er asiel aan op 26 november 2012.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U vreest dat 'uncle (M.)' u zoekt omdat u niet heeft geluisterd naar hem en omdat u niet wilde werken als prostitué. Daarnaast vreest u ook de algemene situatie in Nigeria (zie gehoor CGVS, p 6)

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen niet blijkt dat u uw land van herkomst heeft verlaten omwille van feiten die verband zouden houden met de in het Vluchtelingenverdrag van Genève opgesomde criteria voor de erkenning van de vluchtelingenstatus.

U verklaarde met 'uncle (M.)' te zijn meegegaan omdat hij u beloofde dat hij u zou helpen om uw eigen plek te hebben en dat u voor zichzelf zou kunnen zorgen. (zie gehoorverslag CGVS, p 7). Luidens artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag is een vluchteling een persoon "die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen". Het feit dat u een eigen plek en inkomsten wenst, zodat u voor uzelf kan zorgen, betreft een socio-economisch motief en valt als dusdanig buiten het toepassingsgebied van voornoemd verdrag.

Op de tweede plaats kunnen met betrekking tot de door u aangehaalde bedreigingen (met de dood) door 'uncle (M.)' in Nigeria bij terugkeer naar uw land van herkomst, de volgende bedenkingen worden gemaakt.

Zo bevatten uw verklaringen geen concrete elementen die er op wijzen dat er voor u bij een terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U stelde 'uncle (M.)' te vrezen, hij zou u doden omdat u niet heeft gehoorzaamd aan 'uncle (M.)' (zie gehoorverslag CGVS, p 15). Op de vraag van het Commissariaat-generaal of u wordt gezocht door 'uncle (M.)', stelde u dat u denkt dat uncle (M.) u zoekt (zie gehoorverslag CGVS, p 15, p 16). U zei vervolgens resoluut dat hij u zoekt in Nigeria (zie gehoorverslag CGVS, p 16), maar uit uw verklaringen blijkt dat u zich in dit verband enkel op uw eigen vermoedens en veronderstellingen baseert, maar hiervoor geen enkele concrete indicatie heeft.

Verder, en niet in het minst, heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u bij terugkeer naar Nigeria niet zou kunnen rekenen op de bescherming van de Nigeriaanse autoriteiten of hun vertegenwoordigers.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat mensenhandel in Nigeria wettelijk verboden is en dat de Nigeriaanse overheid de laatste jaren blijkt heeft gegeven van een alsmaar striktere naleving van deze wet en van daadwerkelijke bestraffing van personen die betrokken zijn bij mensenhandel. Daarenboven voorzien zowel de Nigeriaanse regering als diverse andere niet-gouvernementele organisaties in materiële en morele bijstand van slachtoffers van mensenhandel die naar Nigeria terugkeren. Er is bovendien een federale organisatie die door de overheid in het leven werd geroepen en die verantwoordelijk is voor de opvang, bescherming en re-integratie van slachtoffers van mensenhandel, het National Agency for Prohibition of Traffic in Persons (NAPTIP). Dit orgaan is ook actief in onder meer Lagos, waar u afkomstig van bent (zie gehoorverslag CGVS, p 3). Hieruit blijkt dat u desgevallend bij terugkeer naar Nigeria mogelijk beroep zou kunnen doen op de autoriteiten of het NAPTIP voor wat eventuele bedreigingen vanwege 'uncle (M.)' betreft.

Bovendien dient er te worden opgemerkt dat u een aantal erg vage verklaringen aflegde met betrekking tot uw gedwongen prostitutie.

Zo slaagt u er niet in om op een doorleefde manier uw vlucht uit het huis, waar u verbleef en u zich moest prostitueren, te vertellen. Zelfs wanneer de protection officer (verder PO) u meermaals vraagt om uw vlucht op een gedetailleerde manier te beschrijven, slaagt u er niet in om dit op een doorleefde manier te doen. Uw antwoord blijft beperkt tot 'de man raakte me aan, ik zag dat de deur niet op slot was, ik ging uit de kamer en kon weglopen' (zie gehoor CGVS, p 11-12) Wanneer de PO u vervolgens vraagt om te beschrijven hoe u van het huis uiteindelijk bij de DVZ bent geraakt, slaagt u er nogmaals niet in om dit op een doorleefde manier te vertellen. (zie gehoor CGVS, p 12-13) U geeft aan dat uw gemoedstoestand de oorzaak is van de beknopte manier waarop u de dingen beschrijft en het

feit dat u niet vertrouwd was met de omgeving. (zie gehoor CGVS, p 12) Het is echter niet aannemelijk dat u niet in staat bent om de gebeurtenissen van die avond gedetailleerder te beschrijven, immers er mag vanuit worden gegaan dat deze een enorme indruk op u hebben nagelaten.

Verder dient te worden opgemerkt dat u niet om een organisatie in België, die u werd aanbevolen door de DVZ, te contacteren (zie gehoor CGVS, p 14). U weet de naam niet meer van de organisatie of op welke manier ze u zouden kunnen helpen. (zie gehoor CGVS, p 14) Indien u werkelijk werd gedwongen om u te prostitueren, mag van u verwacht worden dat u zich meer zou informeren over de organisatie en hoe ze u zou kunnen helpen. Het feit dat u dit niet deed tast de geloofwaardigheid van uw asielrelaas met betrekking tot de gedwongen prostitutie verder aan.

Wat betreft uw vrees voor de situatie in Nigeria en meer bepaald de situatie m.b.t. Boko Haram blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat Boko Haram vanaf 2009 regelmatig aanslagen op christelijke en westerse doelwitten uitvoerde in Nigeria, alsook dat de federale Nigeriaanse overheid wel degelijk maatregelen nam en neemt tegen het geweld vanwege Boko Haram. Er worden regelmatig leden van Boko Haram opgepakt en opgesloten en de federale overheid probeerde in 2012 ook onderhandelingen op te starten met de leiders van Boko Haram. Uit diverse informatiebronnen blijkt ook dat de aanslagen die door Boko Haram tot op heden bijna uitsluitend in het noorden en het centrum van het land plaatsvonden en Boko Haram er tot op heden niet in slaagt meerdere aanslagen te plegen in het zuiden van Nigeria. U verklaart van Lagos afkomstig te zijn (zie gehoor CGVS, p 5), en te hebben gewerkt in Ogun state en Shangamu (zie gehoor CGVS, p 7, p15). Al deze locaties bevinden zich in het zuid (-west)en van Nigeria. Uit informatie blijkt dat er in elk geval geen sprake is van systematische aanslagen door de beweging van Boko Haram op het hele Nigeriaanse grondgebied en dat bovendien de federale Nigeriaanse overheid actief is in de bestrijding van de beweging. Er kan evenmin worden besloten dat de aanslagen gepleegd door Boko Haram, verspreid over het Nigeriaanse grondgebied, zouden kunnen geïnterpreteerd worden als een situatie van willekeurig/veralgemeend geweld in het kader van een intern gewapend conflict, zoals gedefinieerd in pt. 15 C van de definitie van subsidiaire bescherming. Bijgevolg kan u bezwaarlijk omwille van de mogelijke aanslagen van Boko Haram in uw regio een 'gegronde vrees voor vervolging' of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' inroepen bij terugkeer naar Nigeria.

U legt documenten voor, afkomstig van de Nigeriaanse ambassade te Brussel, opgemaakt op 22 mei 2014 die uw nationaliteit moeten staven. U legt een 'sworn declaration of age' voor (vertaling: verklaring van leeftijd op eer), een 'age decree attestatation' (vertaling: beslissing van leeftijd) en een 'certificate of nationality' (vertaling: certificaat van nationaliteit) voor. Gezien u in Nigeria nooit werd geregistreerd, werden deze documenten opgemaakt op basis van uw verklaringen. Deze worden niet in twijfel getrokken. U legt tevens een brief voor, opgemaakt door (M.V.). Hierin beschrijft hij dat hij een relatie met u heeft en dat jullie samenwonen. Deze feiten staan los van uw asielrelaas.

Gelet op voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert aangaande de weigering van de vluchtelingenstatus de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Zij citeert artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève en wijst op haar levensloop en op haar gebrek aan scholing, aan financiële middelen en aan een netwerk dat haar zou kunnen helpen bij het opbouwen van een menswaardig bestaan in Nigeria.

Verzoekster verwijst naar een aantal passages uit het reisadvies inzake Nigeria van het Ministerie van Buitenlandse Zaken.

Zij herhaalt dat zij slachtoffer werd van mensenhandel, dat zij bij terugkeer vreest hiervan opnieuw slachtoffer te worden en dat zij vreest dat 'uncle M.' haar zoekt. Mensenhandelaars investeren veel geld in het transporteren van de mensen en willen dit nadien recupereren. Als alleenstaande vrouw zonder familie vormt verzoekster een gemakkelijke prooi. Zij kan bij niemand terecht en zal rondlopen omdat zij

geen geld heeft voor een vaste woonplaats. Verzoekster zal werk moeten zoeken maar dit zal niet evident zijn gelet op haar lage scholing. Zij zal opnieuw jobs moeten uitvoeren als kleren wassen en poetsen, hetgeen niet voldoende opbrengt om te huren of te kopen. Dit creëert een vicieuze cirkel van armoede daar zij zich bij een terugkeer naar haar land in Lagos zal vestigen omdat zij daar nog enige kans op werk zou hebben. Aldus heeft verzoekster een gegronde vrees in Nigeria. Zij heeft er geen netwerk om haar te helpen een leven op te bouwen en vreest er in armoede en corruptie terecht te komen. Zij tracht louter een menswaardig bestaan op te bouwen, hetgeen in haar land niet mogelijk is. Daarnaast heeft zij weinig binding met haar land, waar zij geen familie en geen vrienden heeft. In België heeft zij een vaste partner. Zij woont hiermee samen en wenst hiermee een nieuw leven op te bouwen.

2.1.2. Verzoekster voert aangaande de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Zij is van oordeel dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), verwijst naar de hoger gedane uiteenzetting en herhaalt nogmaals dat zij slachtoffer werd van mensenhandel en dat zij 'uncle M.' en diens organisatie vreest.

2.1.3. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog een attest van gezinssamenstelling (bijlage 3) en een uittreksel uit het reisadvies inzake Nigeria, zoals opgenomen op de website http://diplomatie.belgium.be/nl/Diensten/Op_reis_in_het_buitenland/reisadviezen/afrika/nigeria/ra_nigeria.jsp (bijlage 5), bij het verzoekschrift.

2.2.1. De door verzoekster aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.4. Verzoekster dient om de vluchtelingenstatus toegekend te krijgen overeenkomstig artikel 48/3 van de vreemdelingenwet aan te tonen dat zij wordt vervolgd omwille van één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bepaalde gronden, te weten haar ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of haar politieke overtuiging.

Verzoekster toont niet aan dat de door haar aangehaalde moeilijkheden en asielmotieven, met name haar vrees om in armoede te verzeilen en haar vrees om slachtoffer te worden van vergelding door een mensenhandelaar die zijn geld wil recupereren, enig verband houden met één van de voormelde vervolgingsgronden. Bijgevolg kunnen deze niet worden aanzien als 'vervolging' in de zin van het Verdrag van Genève.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.5. In zoverre verzoekster in het onderhavige verzoekschrift herhaalt dat zij slachtoffer werd van mensenhandel en dat zij bij een terugkeer vreest te worden gevisieerd door de mensenhandelaar, die zijn geld wil recupereren, dient te worden opgemerkt dat zij zich beperkt tot een loutere herhaling van haar eerdere gezegden doch de bestreden motivering omtrent deze gezegden volledig ongemoeid laat. Deze motivering vindt steun in het dossier, is pertinent en terecht en wordt, daar zij niet dienstig wordt aangevochten of weerlegd, door de Raad overgenomen. Aangezien verzoekster zich ter zake louter op vermoedens en veronderstellingen baseert, over geen enkele concrete indicatie beschikt dat zij daadwerkelijk zou worden gezocht door de mensenhandelaar en bovendien in Nigeria kan rekenen op de bescherming van de autoriteiten en van verschillende organisaties, maakt zij niet aannemelijk dat zij bij een terugkeer naar haar land door toedoen van de mensenhandelaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Waar verzoekster aanvoert dat zij weinig binding heeft met haar land en vreest in armoede te zullen verzeilen, toont zij niet aan dat de situatie dermate ernstig zou zijn dat zij louter ingevolge hiervan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. In dit kader kan worden opgemerkt dat zij er tot op 41-jarige leeftijd in is geslaagd om economisch gezien minstens haar hoofd boven water te houden en om zelfstandig in haar levensonderhoud te voorzien. Daarenboven blijkt uit de informatie in het administratief dossier (stuk 11: landeninformatie) dat de reeds hoger vermelde organisaties niet enkel voorzien in bescherming voor slachtoffers van mensenhandel doch tevens in (tijdelijke) opvang en in een passende oplossing. De betrokkene hoeft de opvang slechts te verlaten indien zulke oplossing is gevonden. Indien de betrokkene zich niet kan vestigen bij familie wordt deze persoon daarbij hervestigd en wordt bij de re-integratie gezorgd voor ondersteuning, bijvoorbeeld in de vorm van de training van beroepsvaardigheden en het verstrekken van microkrediet.

Verzoekster beperkt zich er voor het overige toe te verwijzen naar een aantal passages uit het reisadvies inzake Nigeria, zoals uitgevaardigd door het Ministerie van Buitenlandse Zaken. Zulk reisadvies is echter bestemd voor reislustige Belgen en vormt geenszins een leidraad voor het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus. Een negatief reisadvies, gericht aan toeristen die niet de nationaliteit bezitten van een land of die niet van een bepaalde regio in dit land afkomstig zijn, kan niet zonder meer worden doorgetrokken voor personen die wel deze nationaliteit hebben en van deze regio afkomstig zijn. Hoe dan ook kan uit de inhoud van het reisadvies, het voorgaande mede in acht genomen, geheel niet worden afgeleid dat verzoekster bij een terugkeer naar haar land van herkomst *in concreto* zou dreigen te worden geconfronteerd met problemen die gelijkgesteld kunnen worden met het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Evenmin kan hieruit worden afgeleid dat de situatie in haar land en regio van herkomst zou beantwoorden aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op het voormelde, toont verzoekster, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.6. Waar verzoekster nog een attest van gezinssamenstelling neerlegt en de wens uit om met haar partner in België een leven op te bouwen, dient te worden opgemerkt dit niet relevant is voor de beoordeling van onderhavige asielaanvraag en dat de commissaris-generaal noch de Raad in deze de bevoegdheid heeft om een verblijfsrecht toe te kennen op basis van zulke gronden. Er bestaat geen bepaling die toelaat om louter op basis van zulke overwegingen de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen aan verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig oktober tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS